

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A kiszipolyozott test**

1. A kiszipolyozott test

Szél-Kata

János g534 térde roppant egyet, ahogy teljes testsúlyával a szomszédos pedálra nehezedett. A lendkerék nem könyörült: a fém kegyetlenül átvette az emberi izmok feszülését, miközben a wattmérő kijelzője riasztó vörösbe csapott át. A fiú a saját húsával, vérével és maradék oxigénjével fizetett a hirtelen megugró feszültségért, csak hogy átvegye Alinda terhelését.

Alinda döbbenten nézte, ahogy János nyakán kidagadtak az erek, s a sűrű, sós izzadságcseppek végigcsorogtak a hideg vaslemezeken. Az idős nagymama elfojtott sikollyal kapott a mellkasához. Az Őrszem-3 nehéz, hidraulikus léptekkel fordult feléjük, a vörös fénykévével pásztázó gépfej hűvös, rezgő mechanikus hangon szólalt meg: „Biometriai túlhajtás észlelve. G534-es alany: energiakapacitás kritikus határon.”

– János, ne! Hagyd abba! – szisszente Alinda, s a karért nyúlt volna, de a robot hideg fémkarja elzárta a mozdulatát.

János összeszorított foggal, reszkető combbal nyomta a hajtást, míg a generátor éles sívítása csillapodni nem kezdett, de a teste végleg feladta a küzdelmet. Vállai megbicsaklottak, s zihálva roskadt a fogantyúra. Az Őrszem-3 szárazon rögzítette a fizikai leépülést és az emberi hajtóerő kiesését: a kolónia törvényei szerint a kimerült, sérült alkatrész veszélyt jelentett a termelésre. A falon felvillant az áthelyezési kód, ami az L-szektor fagyos, visszatérés nélküli járataiba mutatott.